

¹⁵Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörttek szívét. ¹⁶Mert nem örökké perlek, és nem vég nélkül haragszom, hiszen elaléltna előttem a lélek, az emberek, akiket én alkottam. ¹⁷Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő pedig elpártolt tőlem, és a maga esze után járt. ¹⁸Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt. Vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak. ¹⁹Megteremtem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az ÚR: Meggyógyítom őt!

Kedves Testvéreim!

Ma Dániel névnapja van, emlékezzünk meg ma a Dánielekről. Először is itt van a fiam, aki már sok prédikációs illusztrációval szolgál, és remélem, hogy még fog is. Daninak mostanában hol apahiánya, hol anyahiánya van. Általában fordított arányban azzal, hogy mi hogy érünk rá. Édesanyjára akkor lenne szüksége, amikor ő éppen a lányunkkal kell foglalkozzon, rám pedig akkor, amikor épp el kell mennem, vagy készülök egy alkalomra. Ülök az íróasztalnál, épp belemerülök valamibe és jön egy kisautóval, hogy gyere játszani, vagy éppen amikor öltöznék, belesimpaszkodik a lábamba és nem enged lépnem. Előfordul, hogy ilyenkor erélyesebben rászólok, mert éppen nagyon sietek, de általában engedek neki és felkapom vagy elveszem a kisautót és játszunk egy kicsit. Haragudni nem lehet rá, annyira aranyosan teszi mindezt.

Néha hallom, amikor becsukódik mögöttem az ajtó, hogy elkezdd sírni, és megy anyához, aki próbálja megvigasztalni, ami előfordul, hogy sokáig tart, és általában a visszatérésem ígérete is elhangzik benne.

A távoli apa hiányzik, ugyanakkor amikor ott vagyok vele, amikor játszunk, vagy éppen ráérnék vele lenni, akkor gyorsan másfelé terelődik a figyelme. Már nem is kellek annyira, néha kiküld, hogy most menjek távolabb. Zavarja a jelenlétem, nyilván ilyenkor megtartom a két lépés távolságot, és ott vagyok a háttérbe, ha segíteni kell. Amikor közel vagyok, akkor néha sok ez a közelség.

Azon gondolkoztam el mai igénk kapcsán, hogy Isten miért így szólal meg

Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is.

Azt hiszem, valami olyasmi van a háttérben mint Daninál. Ha távol érezzük, magunktól közelebbinek szeretnénk, ha közel érezzük, akkor tartsa meg a két lépés távolságot.

Igazítani szeretnénk az Istent a saját életrendünkhöz, a saját vágyainkhoz, az érdekes az, hogy ő ezt tiszteletben tartja. Nem biztos, hogy jólesik neki, amikor kizárjuk az életünkből és azt mondjuk neki, hogy most egy kicsit sok belőled, miért engedted ezt meg, azt mondtad itt vagy mellettem mégis elestem, mégis megtörténtek a rossz dolgok. Viszont ott a másik oldal is, amikor azt gondoljuk, hogy nincs is Isten, mert nem hallgatja, nem hallja meg a kéréseimet, nem figyel rám, nem találjuk a vele való kapcsolatot, pedig vágyunk rá, vágyunk arra, hogy a közelünkben legyen.

De Isten jól tudja ezt, ezrét egyszerre távol van és egyszerre közel. Ott van, sokszor láthatatlanul. A háttérből figyel, hogy mikor szólunk: most már végeztem a dolgaimmal, most már jöhetsz. Persze azt szeretné, ha ez a kapcsolat mindig a lehető legszorosabb lenne.

A paradicsomi történet magyarázatában a bűneset történetében azt szoktuk mondani – ami igaz is -, hogy megszakadt Isten és az ember közötti szoros kapcsolat. De, ha belegondolunk a szoros kapcsolat mikéntjébe, akkor azt láthatjuk, hogy Isten a szoros kapcsolat alatt nem azt érti, hogy folyamatosan fogja Ádám és Éva kezét, hanem engedi őket, hogy a maguk urai legyenek. Persze meg is történik a baj, de Isten nem bábokat szeretne.

Dani nevének kiválasztásánál a bibliai Dániel történet természetesen szerepet játszott. Ebben a történetben én egy nagyon jó Isten-ember kapcsolat leírását látom.

Dánielt a zsidó nép első fogságba vitelekor deportálják Babilonba. Olyan fiatal embereket keres Nebukadneccár babilóniai uralkodó, *akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szép arcúak, fogékonyak minden bölcsességre, taníthatók az ismeretekre, megértik a tudományt, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak.*

Dánielt és társait messzire viszik hazájától, messzire Istenétől. Nem marad semmi, ami a népükhöz, ami Istenhez kötné őket, ezt a négy fiatal. Egy idegen ország, idegen kultúrájába kerülnek, ahol az idegen vallásba folytatják a nevelésüket. De Dániel és társai valamit az anyatejjel szívhattak magukba, mert bár emberileg azt lehetne mondani, hogy távol van tőlük Isten, hiszen miért hagyta, hogy ez történjen, hogy gyerekeket elhurcoljanak a családjuktól, a népüktől, mégis ezek a gyerekek tudják, hogy Isten nem hagyta el őket. Tisztában vannak vele, hogy Isten bár lehet, hogy távol van, de mégis közel: *Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is.*

Isten ott van velük, a megtört élethelyzetben, és ők tudják ezt, és alázatos lélekkel beleidomulnak, belesimulnak Isten tenyerébe.

Azt hiszem ebben lehet példa Dániel, talán ma különösen is, amikor mindenki a korszellem után megy, hogy kitart Isten mellett. És mindezt azért teszi, mert nem ő akarja Istent a saját képére formálni, hanem tisztában van vele, hogy őt formálja az Isten a saját képére és hasonlatosságára.

Mai alapigénkben pontosan a Dánieli élethelyzetet olvashatjuk, csak éppen nem a pozitív példát. Mert bár Dániel és társai kitartottak Isten mellett, akkor is amikor olyan távolinak tűnt, és ezzel példák lettek, de az emberek többsége, a fogságba került nép csak keserűen panaszkodott: elhagyott minket az Isten, már nem szeret, elment.

A fogságba hurcolt zsidó nép többsége úgy élte meg száműzetését, hogy azt mondták: elhagyott az Isten? Akkor én is elhagyom őt. Nem kell, talállok helyette mást, mást, amivel pótolni tudom. Azt már észre sem veszi, vagy nem is gondolkozik el rajta, hogy miért is hagyta el Isten, miért fordított neki hátat. És azért nem teszi, mert már régóta kétfelé sántikál. Egy kis Isten, egy kis áldozatbemutatás a templomban, aztán hazamegyek és ott egy egészen más élet. Ezt olvassuk alapigénkben, ezt mondja Isten: ¹⁷*Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő pedig elpártolt tőlem, és a maga esze után járt.*

Testvéreim! Nincs új a nap alatt. Ma éppen így fordítunk hátat az Istennek, és azt gondoljuk, hogy ő hagyott el minket. Mert nem tetszik az, ahogy ő gondolkodik, mert azt látjuk, hogy kér-követel, aztán meg elvesz. És nem vesszük észre, hogy ő már sokkal korábban adott. Adott akkor, amikor mi még csak nem is ismertük őt. És mert nem értjük az útjait, a döntéseit azt mondjuk nem is szeret. De ez nem így van. Ahogy a szülő szereti a gyerekét a viselkedése ellenére, de persze nem enged meg mindent, leginkább, hogy megvédje a gyermeket önmagától, viszont mégsem pórázon tartja, hanem engedi hogy szabadon menjen így tesz Isten is.

Dani amikor már stabilan tudta használni a kis motorját, próbálgatta a határokat. Eleinte csak a lábunknál, majd egyre bátrabban egyre messzebbre ment. Kipróbálta meddig mehet el. Aztán szépen lassan megtanulta, hogy nem kötünk rá pórázt, elmehet, de éppen csak addig, ameddig még olyan távolságban vagyunk, hogy tudjunk segíteni, és tanítjuk arra is, hogy a veszélyes helyeken álljon meg, szálljon le, és a kezünket fogva menjen át az úttesten. Persze amikor nincs forgalom, nincsenek autók, akkor menne, de határt kell szabni, hogy legközelebb, amikor már jön az autó, akkor is megálljon. Mindebben azt kell megtanulnia először, hogy figyeljen ránk, figyelje a hangunkat, a jelzéseinket. Alapigénkben ezt mondta Istene: ¹⁸*Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt*

A messzire ment nép, az Istentől messze szakadt emberre mondja ezt. Aki már látótávolságon kívül van és az a helyzet, hogy Istennel szemben mind ilyenek vagyunk. Elmotoroztunk olyan távolságba, hogy ahonnan már nem találunk vissza. De Isten azt mondja mégis: ¹⁸*Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt.* Isten végtelen szeretettel szeret minket. Ezt meg is mutatta a mégis eseményben, Jézus golgotai keresztjében. Utánunk jött. Felemelt. És most újra hív, maradj a közelemben, járd az én világosságomban, figyelj rám!

Isten útjelző táblái a Biblia lapjai. Ő így kommunikál velünk, mert bár távol vagyunk tőle, ő mégis közel jött hozzánk, mert közel van a megtört szívűhöz és közel az alázatos lelkűhöz.

A nagy melegben talán ma lesz egy kis enyhülés, mindenesetre Isten azt mondja: *Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörtek szívét.* A legjobb üdítő az ő szava, hogy ő azt mondja nekünk: kellesz nekem, akárhol is vagy, akár közel érzel magadhoz, akár azt érzed, hogy távol vagyok. én lépek feléd, te vajon lépsz-e felém?

Most van a gyümölcsstermés ideje. Aki foglalkozott már gyümölcsfákkal, az tudja, hogy mennyi törődést igényelnek, hogy valóban szép, egészséges gyümölcsök legyenek. Isten ilyen gondos gazdaként azt mondja, aki pedig – Dánielként - rátalált már erre az útra, és megmarad rajta, annak az élete gyümölcsstermővé válik. ¹⁹*Megteremttem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol.* Ez a békesség veszi körül az életét. Adja Isten, hogy átélhessük mindezt. Haladjunk vele ezen az úton.